

SECTION: PSYCHOLOGY

ЗНАЧЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ У СТАНОВЛЕННІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ- ЛОГОПЕДІВ

Каплун Ольга Анатоліївна

здобувач вищої освіти магістерського рівня

Факультет соціально-психологічний

olgak8601@gmail.com

Стахова Ольга Олександрівна

кандидат психологічних наук, доцент

Кафедра психології, логопедії та інклюзивної освіти

stakhova.ol@gmail.com

Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

Загальновідомо, що якість інклюзивної освіти у сучасних умовах розвитку держави безпосередньо зумовлена рівнем підготовки до професійної діяльності фахівців, зокрема логопедів, що визначається особливостями їх професійної компетентності. Професійна компетентність майбутнього педагога-логопеда відображає наявність у нього відповідних знань, умінь і навичок для здійснення професійної діяльності, розкриває обізнаність майбутнього спеціаліста у досягненнях сучасної науки крізь призму теорії й практики. У цьому контексті важливу роль займає психологічна складова готовності майбутніх логопедів до практичної діяльності, що включає позитивні мотиви, установки на професійну діяльність, цінності, розвинені навички рефлексії тощо [2].

Професійна готовність фахівця детермінується його прагненням до постійного самовдосконалення, до самоосвіти, спрямованої на використання інновацій у власній професійній діяльності, вмінням фахівця виявляти власний творчий потенціал із метою досягнення оптимальних результатів навчання, виховання та розвитку учнів із особливими потребами.

Належний рівень психологічної готовності майбутнього фахівця-логопеда має за основу досвід, практику, здатність організувати свої вміння й навички, розробляти та презентувати нові методи та форми роботи з учнями й батьками. Психологічна готовність логопеда дозволяє педагогу вчитися та успішно й результативно навчати школярів у процесі корекційно-розвиткових дій, а також спрямовується на самореалізацію самої особистості фахівця.

Проблема готовності педагога до професійної діяльності досліджувалася з різних науково-психологічних позицій та напрямків Г. Богатирьовою, О. Борисюк, М. Васильєва, О. Ігнатович, Л. Гриневиц, О. Максимовою,

Н. Павлик, А. Свінцицькою, Г. Татауровою-Осикою, Н. Юрійчук, А. Шевченко та ін.

Психолого-педагогічні аспекти підготовки майбутніх учителів-логопедів у контексті підвищення якості підготовки майбутніх педагогів-дефектологів до реалізації ними різних функцій професійної діяльності висвітлена В. Бондар, В. Крижко, О. Мартинчук, С. Мироною, Н. Пахомовою, А. Протасовим, В. Синьовою, А. Шевцовою, В. Тищенком, М. Шеремет й ін.

Узагальнений аналіз вищезазначених здобутків сучасної педагогіки, психології дозволяє зробити висновок, що психологічна готовність майбутнього логопеда до педагогічної діяльності є результатом його всебічної професійної підготовки (теоретичної та практичної) у процесі навчання у ЗВО [1].

Так, теоретичну готовність студент набуває в результаті опанування змістом дисциплін предметного блоку, освоюючи тезаурус майбутньої професійної діяльності. Під час освоєння фахових освітніх компонент здобувач усвідомлює цілі спеціальної освіти, соціальну цінність професії логопеда не тільки для суспільства, а й для себе як суб'єкта корекційно-розвивального процесу, відповідальність перед країною за результат власної педагогічної діяльності, необхідність розвитку в собі професійно-значущих особистісних якостей.

Практична готовність взаємопов'язана та взаємозумовлена теоретичною готовністю. Вона зазнає суттєвих якісних змін у міру набуття досвіду взаємодії з дітьми, що мають мовленнєві порушення. Першою сходинкою реалізації сформованого у закладі вищої освіти професійного досвіду є проходження студентською молоддю практик різних видів (навчальних, виробничих), що дозволяє майбутнім фахівцям шляхом самоаналізу, самооцінки визначити свій рівень психологічної готовності до здійснення професійної діяльності, бажання працювати за обраною спеціальністю.

Таким чином, психологічна готовність майбутніх педагогів-логопедів до професійної діяльності спрямована на максимізацію психологічного потенціалу кожного педагогічного працівника з метою створення необхідних умов для ефективного та повноцінного навчання й виховання підростаючого покоління, орієнтована на вдосконалення, саморозвиток майбутніми представниками педагогічної спільноти власних особистісних і професійних якостей.

Список використаних джерел

1. Васильєва М.П. Деонтологічний компонент підготовки сучасного педагога в умовах вищого начального закладу. Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Дніпропетровськ, 2011. № 2. С. 168-177.
2. Мартинчук О.В. Сутність поняття і зміст професійної компетентності фахівців у сфері інклюзивного навчання дітей з тяжкими порушеннями мовлення. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 19. Корекційна педагогіка та спеціальна психологія. Київ, 2014. Вип. 28. С. 130-136.